

РЕШЕНИЕ

№ 9001

гр. София, 06.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в публично заседание на 17.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **8569** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба И. И. И. срещу Заповед № 1574 от 26.07.2025 г., издадена от мл. автоконтрольор във 02 група, 01 сектор в отдел Пътна полиция при СДВР, за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП – временно отнемане на СУМПС, но за не повече от 18 месеца. Моли ЗПАМ да бъде отменена.

Ответникът оспорва жалбата. Представя подробно писмено становище /л. 51/. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната заповед от 26.07.2025 г. на И. е наложена ПАМ, тъй като управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с техническо средство Алкотест Дрегер. Резултатът от теста е отчетел 1,49 % /л. 18/. Приложено е доказателство за годност на техническото средство, с което лицето е проверено за алкохол /л. 19, 20/.

На И. е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ /л. 12/. В АУАН е записано, че пробата му е 1,49 промила, като същевременно И. поради несъобразена скорост е реализирал ПТП.

Съставена е докладна записка /л. 24/.

На водача е издаден талон за кръвно изследване /л. 15/.

С резолюция от 30.07.2025 г. /л. 26/ е прекратено административно-наказателното производство, поради данни за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК –

концентрацията на алкохол в кръвта на водача е над 1,2 на хиляда.

Представени са заповеди за компетентност /л. 19 и сл./.

Изготвена е химикотоксикологична експертиза за определяне концентрацията на алкохол в кръв и урина от 16.12.2025 г. Установеното в кръвта на жалбоподателя количество алкохол е 1,43% /л. 61/.

От правна страна съдът намира следното:

На основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал. 1 от ЗДвП.

С оглед представените заповеди, съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 от ЗДвП установените стойности са определящи.

При тази законова регламентация, необходимата материалноправна предпоставка за налагане на мярката в настоящия случай е управлението на МПС от страна на И. с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 %.

От събраните писмени доказателства – АУАН с доказателствена сила съгл. чл. 189, ал. 2 от ЗДвП и докладна записка – безспорно се установява, че И. е управлявал МПС, като това обстоятелство не се оспорва от жалбоподателя. Съдът намира за доказана и втората предпоставка – управление на МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 %, което се установява от резултата от проверката с техническо средство Дрегер Алкотест.

В случая резултатите от техническото средство, с което е отчетена концентрацията на алкохол, са оспорени посредством даването на кръвна проба и проба от урина в темпоралния периметър, посочен в талона за кръвно изследване, видно от описа на данните от значение за токсикохимичната експертиза.

Редът, по който се установява употребата на наркотични вещества или техни аналози, е регламентиран в Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Съгласно чл. 3а от Наредбата установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с медицинско и химическо лабораторно изследване, когато: 1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; 2. лицето не приема показанията на техническото средство или теста; 3. физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест. Значението на резултатите от химикотоксикологичното лабораторно изследване е подчертано с разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. „б“,

предл. последно от ЗДвП, но в случая същите потвърждават резултата от Алкотест дрегер, а именно, че наличието на алкохол в кръвта на И. е над допустимите стойности, а именно 1,43% Предвид изложеното административният орган законосъобразно е издал заповед за налагане на ПАМ съгл. чл. 171 от ЗДвП.

Настоящият състав не споделя възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя, че ЗПАМ подлежи на отмяна единствено поради факта, че не бил изчакан резултатът от кръвната проба, за да бъде издадена ЗПАМ. Функцията на ПАМ е преустановяваща, превантивна и препятстваща. Целта на ПАМ е да осигури безопасността на движението по пътищата. Административната превенция временно възпрепятства възможността да се извърши друго нарушение. Характерът на ПАМ е сходен на с този на обезпечителните мерки в гражданския и наказателния процес, които не изискват безспорна доказаност на претенцията/обвинението, а единствено вероятна основателност на същата. При наличието на АУАН с обвързваща съгл. чл. 189, ал. 2 от ЗДвП доказателствена сила и положителен резултат от Алкотест административният орган е бил длъжен да издаде ЗПАМ. Същевременно СХЕ от ВМА, която следва да бъде взета предвид от съда на основание чл. 142, ал.2 от АПК, потвърждава резултата от алкотеста, поради което и не са налице предпоставките за отмяна на ЗПАМ.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Отвeтникът претендира разноски, поради което и с оглед участието му в производството чрез представено писмено становище, жалбоподателят следва да му заплати сумата от 102,26 евро /200 лева/ юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгл. която възнаграждението по адм. дела е от 200 до 300 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 13 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. И. И. срещу Заповед № 1574 от 26.07.2025 г., издадена от мл. автоконтрольор във 02 група, 01 сектор в отдел Пътна полиция при СДВР, за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП – временно отнемане на СУМПС, но за не повече от 18 месеца.

ОСЪЖДА И. И. И., ЕГН [ЕГН], да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: